

12ο Δημοτικό Σχολείο Περιστερίου

ΒΙΒΛΙΟΠΟΝΤΙΚΕΣ

Λίγα λόγια από τη Διευθύντριά μας

Αγαπητοί φίλοι και φίλες, με χαρά σας παρουσιάζουμε το δεύτερο τεύχος της εφημερίδας μας. Στο φύλλο αυτό κατ' αρχήν θέλουμε να δώσουμε τον λόγο στους αγαπημένους μαθητές μας της ΣΤ' τάξης, που σε λίγες μέρες θα αποχαιρετήσουν το σχολείο μας.

Επίσης έχουμε τη χαρά να σας παρουσιάσουμε ένα ακόμη μεγάλο επίτευγμα του σχολείου μας για το οποίο είμαστε όλοι πολύ υπερήφανοι! Στον κήπο μας εδώ και δύο μήνες υπάρχει ένας λαχανόκηπος! Αληθινός και φρέσκος! Για τη δημιουργία του υπεύθυνοι είναι οι μικροί κηπουροί της Β2 τάξης!

Θα μάθετε ακόμη για τη διασχολική συνεργασία, στα πλαίσια της φιλαναγνωσίας, ανάμεσα στο σχολείο μας και στο 36^ο Δ.Σ. Περιστερίου, για την επίσκεψη της Πυροσβεστικής αλλά και ένα σωρό άλλα ενδιαφέροντα θέματα.

Τέλος, ξεφυλλίζοντας τις σελίδες της εφημερίδας μας, θα βρείτε όλες τις εκδηλώσεις που θα πραγματοποιηθούν με αφορμή τη λήξη του σχολικού έτους.

Με την ευκαιρία θέλουμε να σας ευχηθούμε καλό καλοκαίρι και να σας υποσχεθούμε ότι τον Σεπτέμβριο θα επιστρέψουμε ξεκούραστοι, ανανεωμένοι και γεμάτοι ιδέες και διάθεση για περισσότερη δουλειά.

Η πυροσβεστική
στο σχολείο μας!

εκδηλώσεις για τη λήξη
του σχολικού έτους

Διασχολική
συνεργασία

Τα παιδιά της ΣΤ'
αποκαλύπτουν!

ένας ονειρεμένος
λαχανόκηπος!

παιχνίδια

Συνεργάστηκαν:

τα τμήματα Β₁, Β₂, Γ₂, Ε₂, ΣΤ₁, ΣΤ₂

Επιμέλεια:

Η δασκάλα της Γ₂ τάξης κα Αντωνία

σκέψεις και συναισθήματα των παιδιών της ΣΤ' τάξης

Πολλά τα συναισθήματα, ανάμεικτες οι σκέψεις όλων εμάς που αποχαιρετούμε το αγαπημένο μας σχολείο. Εδώ μάθαμε να διαβάζουμε και να γράφουμε, εδώ αποκτήσαμε τους πρώτους μας φίλους. Πόσες και πόσες αναμνήσεις! Τι να πρωτοθυμηθούμε! Ούτε που καταλάβαμε πώς από «πρωτάκια» γίναμε οι «μεγάλοι» του σχολείου μας!

Συναισθήματα, αναμνήσεις και ελπίδες για το καινούργιο μας σχολείο σημαδεύουν τις τελευταίες μας ημέρες στο μέρος που στάθηκε δεύτερο σπίτι μας για έξι ολόκληρα χρόνια.

Αυτά όλα θέλουμε να μοιραστούμε με όλους εσάς και να σας διαβεβαιώσουμε ότι όλα όσα ζήσαμε, όλα όσα μάθαμε, θα μας συντροφεύουν για πάντα.

Έτσι όταν μας ρώτησαν πώς αισθανόμαστε τώρα που φεύγουμε από το δημοτικό σχολείο απαντήσαμε:

Παναγιώτης Ντόκολας: «Αισθάνομαι λύπη, γιατί θα αποχωριστώ πολλούς φίλους. Επίσης επειδή δεν ξέρω πώς θα είναι το νέο σχολείο»

Αλκινόη Καρούνια: «Αισθάνομαι χαρά διότι θα πάω σε ένα καινούριο περιβάλλον και θα γνωρίσω καινούργιους φίλους. Όμως στενοχωριέμαι επειδή θα αποχωριστώ το σχολείο που πέρασα τα παιδικά μου χρόνια. Επίσης δε θα ξαναδώ τους συμμαθητές μου και τους δασκάλους μου»

Ανώνυμος: «Αισθάνομαι λύπη που φεύγω από το σχολείο και από τους φίλους αλλά χαίρομαι που θα πάω σε μεγαλύτερη τάξη και θα κάνω καινούργιους φίλους»

Ελένη Τουρκομένη: «Αισθάνομαι χαρά που θα βρω καινούργιους φίλους και λύπη που θα χάσω τους συμμαθητές που έζησα μαζί τους 6 χρόνια»

Ανώνυμος: «Αισθάνομαι χαρά αλλά παράλληλα νιώθω και λύπη γιατί δεν μπορώ να πιστέψω ότι θα πάω σε άλλο πιο μεγάλο και αυστηρό σχολείο»

Ανώνυμος: «Αισθάνομαι λύπη που θα χάσω τους φίλους μου, το σχολείο μου, την τάξη και θα είναι πιο αυστηρά τα πράγματα και αισθάνομαι χαρά που θα κάνω καινούργιους φίλους και θα αλλάξω μέρος»

Μαρίλια: «Αισθάνομαι λύπη και χαρά. Λύπη γιατί θα χάσω τις φίλες μου και γιατί στο γυμνάσιο θα έχουμε διαφορετικούς καθηγητές για κάθε μάθημα και είναι ανοργάνωτα. Χαρά γιατί θα κάνω καινούργιους φίλους, θα πάω σε ένα μεγαλύτερο σχολείο και γιατί το γυμνάσιο είναι κοντά στο σπίτι μου»

Μαρία Παναγιωτακοπούλου: «Τα συναισθήματά μου είναι ανάμεικτα. Από τη μια χαίρομαι που θα αλλάξω σχολείο και θα γνωρίσω καινούργιους φίλους και από την άλλη στενοχωριέμαι που θα αποχωριστώ τους παλιούς μου φίλους. Συν και ότι τα μαθήματα θα είναι πιο δύσκολα»

Ανώνυμος: «Αισθάνομαι λύπη γιατί θα αποχαιρετήσω τους φίλους μου και τους αγαπημένους μου δασκάλους»

Ανώνυμος: «Αισθάνομαι χαρά γιατί θα φύγω, θα πάω σε ένα άλλο διαφορετικό σχολείο. Αλλά κατά βάθος αισθάνομαι και λύπη που θα χάσω τις καλύτερές μου φίλες και τους δασκάλους.

Φωτεινή Γραϊκού: «Από την μία πλευρά μου αρέσει που θα κάνω καινούργιες γνωριμίες και θα είμαι σε άλλο χώρο. Από την άλλη, δεν θέλω να αφήσω τους φίλους μου και τα μαθήματα, εκεί θα είναι δύσκολα. Οπότε τα συναισθήματά μου είναι ουδέτερα...»

Αλέξανδρος Πάτσης: «Αισθάνομαι χάλια που θα φύγω από το δημοτικό γιατί θα χάσω τους φίλους μου.»

Κυριακή: «Αισθάνομαι λύπη διότι θα χάσω τις καλύτερές μου φίλες και επειδή θα πάω σε ένα πιο αυστηρό και μεγάλο σχολείο.»

Σίμος Λουφάκης: «Αυτό που αισθάνομαι που φεύγω από το σχολείο δεν περιγράφεται, αλλά πιο πολύ είμαι λυπημένος γιατί δεν θα ξαναδώ τους δασκάλους μου και πιο πολύ τους συμμαθητές και τις συμμαθήτριάς μου. Με μερικούς και μερικές, βέβαια, θα πάμε στο ίδιο γυμνάσιο. Αλλά πιο πολύ χαίρομαι που θα πάω σε καινούργιο σχολείο γιατί εκεί θα γνωρίσω καινούργιους συμμαθητές και θα γίνουμε καλοί φίλοι. Αλλά κι αυτό δεν σημαίνει ότι θα ξεχάσω τους παλιούς μου φίλους».

Σταυρούλα Σιδέρη: «Αισθάνομαι και χαρά και λύπη. Χαρά γιατί θα είμαι με τις λίγες φίλες μου στο καινούργιο μου σχολείο, γιατί πέρασα πολύ ωραία και γιατί γνώρισα πολλούς καλούς φίλους. Λύπη γιατί φεύγω, για τους δασκάλους μου και επειδή θα χάσω κάποιους φίλους μου καλούς».

Βαγγέλης Μουστής: «Λοιπόν, πρώτα εγώ λυπάμαι γιατί θα χάσω τους φίλους μου, αλλά χαίρομαι που θα συνεχίσω τη ζωή μου.»

Κωνσταντίνος Ξεκομηνός: «Αισθάνομαι χαρά, γιατί θα προσδεύσω όμως αισθάνομαι πιο πολύ λύπη, γιατί θα αφήσω τους φίλους μου. Αισθάνομαι ότι το καινούριο μου σχολείο θα

Παναγιώτης Ευθυμίου: «Αισθάνομαι πολύ άσχημα που θα αποχωριστώ τους φίλους μου και τις φίλες μου, τον δάσκαλό μου, επειδή είναι πολλά τα χρόνια εδώ. Θα μου λείψουν οι φίλοι μου αλλά πάντα θα τους θυμάμαι!»

Ανώνυμος: «Αισθάνομαι χαρά επειδή θα πάω σε ένα διαφορετικό περιβάλλον. Επίσης αισθάνομαι λύπη επειδή αφήνω το σχολείο όπου έχω περάσει τόσο πολλά.»

Ιουλία Παπαδοπούλου: «Η αλήθεια είναι πως λυπάμαι που θα φύγω από το σχολείο γιατί θα χάσω τους φίλους μου και τους δασκάλους που έχω. Μα χαίρομαι κιόλας που θα γνωρίσω περισσότερα άτομα και θα περάσω στο εφηβικό επίπεδο, θα κάνω καινούργιους φίλους και πολλά άλλα. Το κακό είναι πως από του χρόνου θα γράφουμε εξετάσεις στο τέλος της χρονιάς. Κάτι που μ' αρέσει είναι ότι θα κάνω παρέα με μεγαλύτερα παιδιά επειδή θα κάνω παρέα με την ξαδέρφη μου και τους /τις φίλους/ες της που θα πάει 3^η γυμνασίου. Καλό είναι επίσης πως θα κάνω πολλές γνωριμίες με παιδιά της ηλικίας μου.»

Στέλλα Πετράκη: «Αισθάνομαι λύπη που φεύγω από το δημοτικό, γιατί περνούσα καλά με τις φίλες μου, γιατί πήγαινα εκεί από την πρώτη τάξη και επίσης επειδή θα μου λείψει ο δάσκαλός μου.»

Χριστίνα Λουκά: «Αισθάνομαι λύπη γιατί με την αποχώρησή μου από τα σχολεία, αποχαιρετώ και όλες τις όμορφες, ευχάριστες αναμνήσεις που είχα. Τώρα μια νέα χρονιά θα ξεκινήσει, αλλά κάτι θα λείπει. Θα μου λείπουν οι φίλοι μου! Νομίζω πως μεγάλωσα τόσο απότομα. Αλλά δεν με πειράζει. Γιατί μέσα σε αυτά τα 6 χρόνια έχω τις καλύτερες αναμνήσεις και θα τις άλλαξα με τίποτα! Έτσι θα αποχαιρετήσω τους φίλους μου, την «παιδική» μου ηλικία και θα ξεκινήσω μια νέα χρονιά. Ακόμα πιο όμορφη και δημιουργική!»

Ζωή Σουλίδου: «Στενοχωριέμαι λίγο γιατί θα χάσω τους φίλους μου, αλλά πιστεύω ότι οι περισσότεροι θα πάνε στο ίδιο γυμνάσιο με εμένα απλά μπορεί σε διαφορετικές τάξεις γιατί πάει με ονόματα... Μπορεί με τις πολύ καλές μου φίλες να είμαι μαζί τους. Αλλά δεν μπορώ να φανταστώ πώς πέρασαν τόσο γρήγορα 6 χρόνια. Θυμάμαι ακόμη την πρώτη και τη Δευτέρα δημοτικού... Δεν πειράζει να περάσουμε καλά και στο γυμνάσιο και στο λύκειο..».

Φανή Παπαδοπούλου: «Πώς αισθάνομαι που φεύγω από το Δημοτικό; Στενοχωριέμαι που φεύγω από το Δημοτικό επειδή θα χάσω τους συμμαθητές μου, τους δασκάλους μου. Όμως χαίρομαι κιόλας διότι θα βρω νέους φίλους, νέους δασκάλους».

Μάνος Τσιμωτάς: «Θυμάμαι περισσότερο από το σχολείο μου, τον κύριο Πέτρο επειδή είναι καλός, έξυπνος και αστείος και τον συμπαθώ πάρα πολύ».

Γιάννης Κουλιζάκος: «Αυτό που αισθάνομαι επειδή θα φύγω από το Δημοτικό είναι λύπη διότι θα χάσω τους φίλους μου αλλά και χαρά γιατί θα γνωρίσω καινούργιους φίλους και δασκάλους. Επίσης χαίρομαι γιατί θα μάθω καινούργια πράγματα. Ταυτόχρονα όμως στενοχωριέμαι γιατί θα αποχωριστώ τους δικούς μου δασκάλους που τόσα χρόνια με στήριξαν και με βοήθησαν να μάθω, τρόπους ζωής».

Αριάδνη Νικολοπούλου: «Από τη μια μου αρέσει που μεγαλώνω και κοντεύω στις σπουδές μου. Από την άλλη δεν θέλω να φύγω γιατί θα μου λείψουν οι δάσκαλοι και το σχολείο. Έχω όμως την ευκαιρία να γνωρίσω καινούρια παιδιά».

Λίνο : «Αισθάνομαι λύπη επειδή έχω συνηθίσει εδώ στο σχολείο. Επίσης, επειδή ξέρω όλα τα παιδιά και έχω πολλούς φίλους, ενώ στο γυμνάσιο θα πρέπει να κάνω μια νέα αρχή».

Δημήτρης Ράπτης: «Αισθάνομαι λύπη γιατί έχω περάσει τόσα πολλά εδώ μέσα και δεν θέλω να φύγω από εδώ».

Φίλιππος Κ. : «Από την μια μεριά χαίρομαι γιατί προχωρώ ένα βήμα παραπέρα και από την άλλη στενοχωριέμαι γιατί θα χάσω τους φίλους μου».

Σάννα: «Αισθάνομαι λίγο χαρούμενη που θα πάω γυμνάσιο αλλά νιώθω άσχημα γιατί δεν θα δω τους φίλους μου, τους δασκάλους που τόσο αγαπώ».

Φοίβος Παρασκευόπουλος: «Το αποχαιρετιστήριο πάρτυ και την εκδρομή στο Ναύπλιο».

Σταύρος: «Λυπάμαι που θα φύγω γιατί δεν θα ξαναδώ το δάσκαλό μου. Επίσης λυπάμαι γιατί μπορεί να μην δω και κάποιους από τους φίλους μου»

Να μερικές από τις αναμνήσεις που θα πάρουμε μαζί μας:

Θανάσης Δάρας: «Από το δημοτικό μου σχολείο θυμάμαι πολλές ευχάριστες και δυσάρεστες στιγμές. Αυτό που μου άρεσε πιο πολύ ήταν ότι «πέτυχα» τους καλύτερους δασκάλου και δασκάλες. Επίσης γνώρισα πολλούς φίλους αγόρια και κορίτσια. Βέβαια κάποιοι ήταν μπελάδες»

Μαρίνα Τ. : «Αυτό που θυμάμαι περισσότερο από το σχολείο μου είναι οι πιο συγκινητικές και όμορφες στιγμές μου χωρίς αυτό βέβαια να σημαίνει πως ξεχνάω τα υπόλοιπα. Επίσης θυμάμαι όλους τους αγαπημένους μου δασκάλους και δασκάλες. Θυμάμαι και θα θυμάμαι πάντα την αγάπη όλων όσων με αγάπησαν και μου έδωσαν απλόχερα το χέρι τους στον κόσμο της φιλίας»

Μάρθα Φιλίππου: «Από το σχολείο μου περισσότερο θα θυμάμαι τις όμορφες και ενδιαφέροντες στιγμές που πέρασα με τους φίλους μου. Ακόμη θα θυμάμαι όλους τους δασκάλους την κυρία Μαρία της Μουσικής, την κυρία Μαρία των Αγγλικών, την κυρία Ελένη της Θεατρικής Αγωγής και άλλους πολλούς. Τέλος θα μου μείνει όλη η εικόνα του σχολείου μου. Οι τάξεις, το υπόστεγο, το γήπεδο μπάσκετ και η αίθουσα των δασκάλων»

Γιάννης Κουλιζάκος: «Η ωραιότερη ανάμνησή μου είναι όταν έγινα σημαιοφόρος και τα όνειρά μου να γίνωψι δικηγόρος για να μπορώ να βοηθήσω τους άλλους ανθρώπους. αυτό με λύπησε περισσότερο ήταν όταν έφυγε ο αγαπημένος μου συμμαθητής.»

Θοδωρής Βαρβαρέσος: «Θυμάμαι με χαρά το πώς έγινα φίλος με όλα τα παιδιά και με στεναχώρια όταν έφυγε ο κολλητός μου.»

Αθηνά Αντζάρα: «Θα θυμάμαι πώς άρχισα να κάνω παρέα με τους συμμαθητές μου, αλλά και την απογοήτευση που ένιωσα όταν κατάλαβα ότι έχασα κάθε ελπίδα να γίνω σημαιοφόρος»

Μαρίνα: «Αυτό που θα θυμάμαι είναι όλο το περιβάλλον του σχολείου μας, τη χαρά μου όταν έγινα παραστάτρια, αλλά και τη λύπη μου όταν έφυγε η Δανάη, η καλύτερή μου φίλη.»

Να, τέλος, πώς φανταζόμαστε το καινούργιο μας σχολείο:

Ανώνυμος: «Το σχολείο μου το φαντάζομαι με διαδραστικούς πίνακες και πολλές αίθουσες και με ένα τεράστιο γήπεδο. Οι δάσκαλοι θα είναι καλοί όπως εδώ»

Θεοδώρα Περή: «Το καινούργιο μου σχολείο το φαντάζομαι μεγάλο με πολλές τάξεις και πολλά τμήματα, αυστηρούς καθηγητές και καθηγήτριες και ένα τεράστιο προαύλιο. Πιστεύω ότι θα έχει και κυλικείο και χημείο και αίθουσα εκδηλώσεων»

Κωνσταντίνος Ξεκομηνός: «Αισθάνομαι ότι το νέο μου σχολείο θα είναι πιο καινούργιο από αυτό, χωρίς graffiti, θα έχει καλύτερα θρανία, αίθουσες και καρέκλες. Ελπίζω εκεί να είναι τόσο καλοί όσο είναι εδώ οι δάσκαλοι.»

Αγαπημένο μας σχολείο, αγαπημένοι μας δάσκαλοι, όλα εμείς τα παιδιά της ΣΤ' τάξης, όχι, δε θα πούμε «αντίο». Θα ερχόμαστε όποτε μπορούμε να σας βλέπουμε, να σας λέμε τα νέα μας και να μαθαίνουμε τα δικά σας. Γι' αυτό θα πούμε μόνο, όπως κάθε Ιούνιο

**«Καλό καλοκαίρι
και καλή ξεκούραση»!**

2011 - 2012: μια όμορφη χρονιά!

Συνέντευξη με τους κηπουρούς του σχολείου μας!!!

Δημοσιογράφοι: Η αρχική ιδέα του δασκάλου της Β₂ τάξης, κ. Δημήτρη, ενθουσίασε όλους μας και όταν ο ίδιος ανέλαβε την πρωτοβουλία να συγκεντρώσει τα απαραίτητα υλικά για να γίνει πραγματικότητα ο λαχανόκηπός μας, ενθουσιαστήκαμε και υποστηρίξαμε την προσπάθειά του. Με πολύ προσωπική δουλειά του κ. Δημήτρη και των ακούραστων μικρών κηπουρών της Β₂, που άρχισε πριν από 2 μήνες, σήμερα έχουμε τη χαρά να σας παρουσιάσουμε τον σχολικό λαχανόκηπό μας! Θα δείτε φωτογραφίες από τον λαχανόκηπό μας, αλλά και τα λαχανικά που παράγουμε. Η δημοσιογραφική ομάδα του σχολείου μας μαζί με τους φωτογράφους, που παρακολουθούν τα πάντα στο σχολείο μας, αποφάσισαν να τους πάρουν μια συνέντευξη.

Τον ελεύθερο χρόνο τους, όταν τελειώνουν τα μαθήματά τους, θα τους βρείτε στον λαχανόκηπο να τον φροντίζουν, να τον ποτίζουν, να τον περιποιούνται με πολλή αφοσίωση, υπό το άγρυπνο βλέμμα του δασκάλου τους! Τέλος σας προσκαλούμε να επισκεφθείτε το σχολείο μας για να δοκιμάσετε τα φρέσκα προϊόντα μας.

ΕΡ: Πώς προέκυψε ο λαχανόκηπος;

ΑΠ: Η ιδέα μας ήρθε στο μάθημα της Μελέτης του Περιβάλλοντος. Είχαμε μια εργασία και τότε σκεφτήκαμε να φτιάξουμε έναν αληθινό λαχανόκηπο.

ΕΡ: Τι υλικά χρειαστήκατε;

ΑΠ: Καλάμια για να φράξουμε τον κήπο μας να τον προστατέψουμε από τις γάτες και να στηρίξουμε τα φυτά μας, σχοινί για να φτιάξουμε τετράγωνα παρτέρια, σπόρους φυτών και πλέγμα για την περίφραξη.

ΕΡ: Τι έχετε φυτέψει;

ΑΠ: Σε κάθε τετράγωνο παρτέρι φυτέψαμε από ένα διαφορετικό φυτό και βάλαμε και μια ταμπελίτσα με το όνομα του φυτού που φυτέψαμε.

Έτσι βάλαμε πατάτες, ντομάτα, καλαμπόκι, φράουλα, φακές, μελιτζάνα, κρεμμύδι, πατάτα, φασόλια, πιπεριά, παντζάρια.

ΕΡ: Πόσο καιρό σας πήρε για να τον φτιάξετε;

ΑΠ: Χρειαστήκαμε συνολικά 1-2 εβδομάδες για να τον φτιάξουμε.

ΕΡ: Συνεργάστηκε όλη η τάξη; Υπήρχαν διαφωνίες;

ΑΠ: Όλα τα παιδιά αποφασίσαμε να φέρουμε σπόρους αν και τελικά δεν έφεραν όλοι. Πάντως δεν υπάρχει κανείς που να μην δείχνει ενδιαφέρον για να την φροντίδα του.

ΕΡ: Πόσο βοήθησε ο δάσκαλός σας;

ΑΠ: Ο κύριος μας καθάρισε τα αγριόχορτα, έσκαψε τον κήπο ενώ εμείς βγάλαμε τις πέτρες και τον σκαλίσαμε. Στη συνέχεια μας έδωσε οδηγίες πώς να τον φυτέψουμε.

ΕΡ: Θα να κάνετε κάτι περισσότερο από έναν λαχανόκηπο;

ΑΠ: Ναι, θα θέλαμε να φτιάξουμε έναν ωραίο ανθόκηπο για να ομορφύνει το σχολείο μας και να φυτέψουμε δέντρα στην αυλή μας.

ΕΡ: Θα μπορούσατε με λουλούδια να ομορφύνετε την τάξη σας ή όλο το σχολείο με τη βοήθεια άλλων τάξεων;

ΑΠ: Θα θέλαμε να φυτέψουμε στο προαύλιο δέντρα, γρασίδι και επίσης να φτιάχναμε μια παιδική χαρά. Κάποιοι συμμαθητές μας θέλουν να συνεργαστούν με άλλες τάξεις και να φτιάξουν κάτι καλύτερο. Άλλοι όμως δεν θέλουν γιατί νομίζουν ότι κάποια παιδιά θα τους χτυπάνε!....

ΔΗΜ: Σας ευχαριστούμε πολύ για το χρόνο που μας διαθέσατε και σας ευχόμαστε του χρόνου να γίνει πραγματικότητα η επιθυμία σας.

Β₂: Εμείς σας ευχαριστούμε και σας ευχόμαστε καλό καλοκαίρι!

Δημοσιογράφοι: Η συνέντευξή τους ήταν σύντομη αφού οι μικροί κηπουροί μας είναι ολιγόλογοι γιατί είναι πολύασχολοι και αφοσιωμένοι στις κηπουρικές τους εργασίες! Είναι αλήθεια, ότι τον λαχανόκηπο των μικρών κηπουρών του σχολείου μας θα τον ζήλευαν ακόμα και οι Κηπουροί του Μεγα!!!

Φωτογραφίες του λαχανόκηπου

Η Πυροσβεστική στο σχολείο μας!!!

Η Δευτέρα 14 Μαΐου ήταν μια πολύ ξεχωριστή ημέρα για το σχολείο μας. Ήρθε η πυροσβεστική!!!

Όχι, μην πανικοβάλλεστε! Δεν πιάσαμε φωτιά! Ήρθαν να μας ενημερώσουν για πολύ σημαντικά πράγματα. Μας μίλησαν για τα είδη των πυρκαγιών, τα μέσα που χρησιμοποιούν για να τις σβήσουν, τις στολές που φοράνε ανάλογα με την αποστολή που έχουν, τα διάφορα είδη οχημάτων και αεροπλάνων που διαθέτει η Πυροσβεστική αλλά και τις δυσκολίες και τους κινδύνους που κρύβει η δουλειά τους.

Μάθαμε ακόμα, ότι η Πυροσβεστική δεν ασχολείται μόνο με τις πυρκαγιές, αλλά βοηθά και τους ανθρώπους που κινδυνεύουν.

Εντοπίζει ανθρώπους που έχουν παγιδευτεί κάτω από συντρίμια μετά από σεισμό, ανθρώπους που κινδυνεύουν από πλημμύρα, ή έχουν αποκλεισθεί από τα χιόνια και άλλα πολλά.

Αυτό όμως που μας ξετρέλανε όλους ήταν το πυροσβεστικό όχημα που είχαν φέρει μαζί τους στην αυλή του σχολείου μας! Μας έδειξαν πολλά από τα εξαρτήματα που χρησιμοποιούν και δεν κουράζονταν να απαντούν στις δεκάδες ερωτήσεις μας.

Γίναμε κι εμείς πυροσβέστες!!! Φορέσαμε τα γάντια τους, βάλουμε τα κράνη τους και κρατώντας τη μάνικα ρίξαμε άφθονο νερό στον... κήπο μας!

Τέλος πραγματοποιήσαμε άσκηση σεισμού, έτσι όπως την κάνουμε πάντα, κι εκείνοι αφού μας παρακολούθησαν πολύ προσεχτικά, μας επισήμαναν τα λάθη μας και επιβράβευσαν τις σωστές μας κινήσεις.

Ευχαριστούμε όλους τους πυροσβέστες που ήρθαν και μοιράστηκαν μαζί μας λίγες από τις γνώσεις τους. Κυρίως όμως τους ευχαριστούμε για την υπομονή, την καλοσύνη και το χαμόγελό τους.

από τον κόσμο των φυτών και των ζώων

Μιλάμε για τον κάστορα

Το ανάχωμα που έχτισαν οι κάστορες σχηματίζει φράγμα μέσα στο οποίο η καλύβα περιβάλλεται πάντα από νερά. Για την κατασκευή του οι κάστορες μεταφέρουν κλαδιά, αλλά και πέτρες και φύλλα που τα ζυμώνουν με λάσπη.

Την άνοιξη γεννιούνται τρία με πέντε μικρά. Τα φροντίζει το θηλυκό μέσα στη φωλιά που είναι στρωμένη με ξερά χόρτα και βρύα.

Μιλάμε για τον αργυροπελεκάνο

Στον Αμβρακικό κόλπο ζουν όλο το χρόνο αργυροπελεκάνοι.

Οι αποικίες τους είναι καλά κρυμμένες μέσα στις καλάμιές και οι κάτοικοι της περιοχής αρχίζουν να νοιάζονται γι' αυτούς.

Αλεξάνδρα Ντιμιτρόβα
B₁

Κρατώντας το ζεστό!!!

Το χειμώνα ο θηλυκός αυτοκρατορικός πιγκουίνος γεννά ένα αυγό και αμέσως μετά φεύγει για τη θάλασσα. Το αρσενικό κρατά το αυγό με τα πόδια του για να το διατηρεί ζεστό, μακριά από τον πάγο.

Μόλις εκκολαφθεί ο νεοσσός, ο αρσενικός πιγκουίνος εξακολουθεί να τον κρατά ζεστό μέχρι να επιστρέψει ο θηλυκός.

Μαρία Μπάτση
B₁

Η τριανταφυλλιά

Η τριανταφυλλιά είναι ένα φυλλοβόλο και αρωματικό φυτό. Υπάρχει σε διάφορα χρώματα όπως άσπρο, κόκκινο, ροζ, μοβ, μπλε και πολλά άλλα. Η τριανταφυλλιά εκτός από την ομορφιά της και τα ευωδιαστά άνθη μας δίνει αιθέριο αρωματικό λάδι εξαιρετικής ποιότητας, που χρησιμεύει για την Παρασκευή αρωμάτων. Επίσης τα πέταλα των τριαντάφυλλων, κυρίως τα ροζ, μπορούν να γίνουν και γλυκό.

Νάγια Βιτσαξή
B₁

συνέντευξη με τον ψιλικατζή της γειτονιάς μας

Θέλοντας να μάθουμε περισσότερα για τον κο Δημήτρη τον άνθρωπο που συναντάμε κάθε μέρα, αφού το μαγαζί του είναι απέναντι από το σχολείο μας, αποφασίσαμε να πάμε και να μιλήσουμε μαζί του. Έτσι προχθές το πρωί βρεθήκαμε στο ψιλικατζίδικό του και γίναμε για λίγο μικροί δημοσιογράφοι.

ΕΡ: Σας αρέσει η δουλειά που κάνετε;

ΑΠ: Δε μου αρέσει γιατί είναι σαν φυλακή.

ΕΡ: Τι σας έκανε να γίνετε ψιλικατζής;

ΑΠ: Δεν έβρισκα άλλη δουλειά να κάνω κι έτσι αναγκάστηκα να γίνω ψιλικατζής.

ΕΡ: Τι περίεργο έχετε συναντήσει στη δουλειά σας;

ΑΠ: Ο κόσμος είναι περίεργος και ζητάει ό,τι πιο τρελό πράγμα υπάρχει.

ΕΡ: Ποια είναι η σχέση σας με τα παιδιά που τα περισσότερα είναι μαθητές του σχολείου μας;

ΑΠ: Τα παιδιά τα αγαπάω γιατί και τα δύο μου παιδιά πήγαιναν σε αυτό το σχολείο.

ΕΡ: Αν κάποιο μικρό παιδί επιμένει και γκρινιάζει στη μάνα του για να αγοράσει κάτι, εσείς πώς αντιδράτε;

ΑΠ: Εγώ θέλω να το αγοράσει, αλλά οι γονείς δεν θέλουν.

ΕΡ: Τι δουλειά θα σας άρεσε να κάνετε αν δεν ήσαστε ψιλικατζής;

ΑΠ: Ό,τι έχει σχέση με τον τουρισμό.

ΔΗΜ: Σας ευχαριστούμε πολύ για το χρόνο που μας διαθέσατε και ευχόμαστε να γίνει αληθινό το όνειρό σας.

ΑΠ: Εγώ σας ευχαριστώ. Καλή συνέχεια στα μαθήματά σας!

Οι δημοσιογράφοι του Β₁:
Βιτσαξή Νάγια
Ζερβάκη Χριστίνα
Κυρίτση Βάγια
Φραντζέσκου Δέσποινα

ένα βήμα πιο πέρα...

(μία συνεργασία ανάμεσα στο σχολείο μας και στο 36^ο Δημοτικό Σχολείο Περιστερίου)

Όταν αναλάβαμε να καλύψουμε την επίσκεψη της Γ₂

τάξης σε γειτονικό σχολείο, το πρώτο πράγμα που νιώσαμε ήταν φυσικά χαρά όχι μόνο γιατί μας επέλεξαν, αλλά και γιατί την ομάδα μας την αποτελούσαν ξεχωριστοί και

αγαπημένοι φίλοι. Έπειτα αρχίσαμε μεταξύ μας να συζητάμε για το θέμα της επίσκεψης. Οφείλουμε, λοιπόν, να ομολογήσουμε ότι η περιέργειά μας ήταν πολύ μεγάλη γιατί δεν είχαμε ξανακούσει για συνεργασία ανάμεσα σε δυο σχολεία! Δεν καταλαβαίναμε σε τι είχαν συνεργαστεί και πώς. Και μάλιστα θα πηγαίναμε στο άλλο σχολείο με σκοπό, τα παιδιά που συμμετείχαν, να ανταλλάξουν εμπειρίες! Κι εμείς οι δαιμόνιοι δημοσιογράφοι του Ε₂, που δε μας ξεφεύγει φυσικά τίποτα, μαζί με τον αποκλειστικό μας φωτογράφο Μάριο θα τους συνοδεύαμε. Αλλά ας βάλουμε τα πράγματα στη σειρά.

Πρώτα απ' όλα από έγκυρες πηγές μάθαμε ότι όλα ξεκίνησαν από το πρόγραμμα της φιλιανγνωσίας που πραγματοποιήθηκε αυτή τη χρονιά στο σχολείο μας και το παραμύθι, «Η νεράιδα Σκανταλιάρρα και το Τσιτιλιμπίτσι», που έγραψαν τα παιδιά της Γ₂ τάξης με τη βοήθεια της συγγραφέα Λιάνας Δενεζάκη.

Διαβάστε, όμως τη συνέχεια για να μάθετε κι εσείς γι' αυτή τη συνεργασία ανάμεσα στο σχολείο μας και στο 36^ο Δημοτικό Σχολείο Περιστερίου.

Τη Δευτέρα 28 Μαΐου ήταν η μέρα που θα γινόταν η επίσκεψη. Πραγματικά όλοι εμείς, τα παιδιά της Γ₂ τάξης με την κυρία τους κι εμείς, με μεγάλη ανυπομονησία αλλά και αγωνία φτάσαμε στο 36^ο Δημοτικό Σχολείο. Εκεί μας υποδέχτηκαν με χαρά ο Σχολικός Σύμβουλος κος Θοδωρής Παρασκευόπουλος,

ο διευθυντής του σχολείου κος Λάζαρος Σκληβανίτης και ο δάσκαλος της Δ' τάξης κος Γιάννης Βεργέτης.

Μας οδήγησαν στην αίθουσα της Δ' τάξης, όπου μας περίμεναν τα παιδιά. Αφού τακτοποιηθήκαμε στις θέσεις που είχαν ετοιμάσει για εμάς, μας καλωσόρισε ο κος Παρασκευόπουλος. Μας μίλησε για το πολύ ενδιαφέρον πρόγραμμα που πραγματοποιήθηκε στο σχολείο μας στα πλαίσια του προγράμματος της Φιλιανγνωσίας και για το παραμύθι που είχαν δημιουργήσει τα παιδιά της Γ₂ τάξης.

Μας είπε ότι, γνωρίζοντας το πώς δούλευε η Δ' τάξη του 36^{ου} Σχολείου, σκέφτηκε ότι θα είχε πολύ μεγάλο ενδιαφέρον να πάρουν το παραμύθι και να του δώσουν μια άλλη διάσταση, όπως εκείνοι γνώριζαν, δημιουργώντας έτσι μια γέφυρα ανάμεσα στα δυο σχολεία. Τέλος έδωσε πρώτα το λόγο στα παιδιά του σχολείου μας για να εξηγήσουν σε όλους το πώς έφτασαν στο παραμύθι «Η νεράιδα Σκανταλιάρρα και το Τσιτιλιμπίτσι».

Στην αρχή μέσα από διαφάνειες μας παρουσίασαν το βιβλίο της Λιάνας Δενεζάκη «Μια κόκκινη κλωστή κι ένα παρδαλό νησί» το οποίο στάθηκε το ξεκίνημα για όλα τα υπόλοιπα. Είναι ένα παραμύθι που μιλά για την φιλία ακόμα κι αν είμαστε διαφορετικοί μεταξύ μας.

Έπειτα παρουσίασαν ένα μέρος από τις εργασίες που πραγματοποίησαν πάνω στο βιβλίο. Εντυπωσίασε το γεγονός ότι για να αποκτήσουν τα χρήματα που χρειαζόνταν ώστε να γίνουν οι εργασίες τους βιβλίο, έφτιαξαν διάφορα πράγματα πασχαλινά τα οποία και πρόσφεραν σε δωροέκθεση στο υπόστεγο του σχολείου.

Μας μίλησαν για τη συνάντηση με τη συγγραφέα και για το πώς έγραψαν και εικονογράφησαν το παραμύθι «Η νεράιδα Σκανταλιάρρα και το Τσιτιλιμπίτσι» το οποίο στάθηκε και αφορμή για την εργασία των παιδιών της Δ' τάξης του 36^{ου} Σχολείου.

Τέλος μας εξομολογήθηκαν τα συναισθήματά τους. Για το άγχος που είχαν μερικές φορές στις πρόβες, αλλά και το πώς ένιωσαν πάνω στη σκηνή τη βραδιά της παράστασης και το πόσο περήφανοι ήσαν για το αποτέλεσμα της προσπάθειάς τους.

Στη συνέχεια ανέλαβαν τα παιδιά του 36^{ου} Σχολείου να μας δείξουν τη δική τους δουλειά πάνω στο παραμύθι «Η νεράιδα Σκανταλιάρρα και το Τσιτιλιμπίχτι». Πρώτα μας παρουσίασαν κάποιες ασκήσεις στο διαδραστικό πίνακα δίνοντας την ευκαιρία στα υπόλοιπα παιδιά να παίξουν και να διασκεδάσουν.

Έπειτα ήρθε η μεγάλη στιγμή για την οποία είχαμε έρθει εδώ και αγωνιούσαμε να δούμε τι έχουν ετοιμάσει! Τελικά ήταν ένα πολύ ωραίο video που είχαν δημιουργήσει με τη βοήθεια του δασκάλου τους. Μέσα από κάποια προγράμματα του υπολογιστή είχαν συνδυάσει εικόνες, ήχο και κίνηση. Ήταν σαν να βλέπαμε σε ταινία το παραμύθι το οποίο το είχαν δραματοποιήσει. Εντυπωσιακές ήταν οι μάσκες που είχαν φτιάξει τα ίδια τα παιδιά αλλά και οι φωτογραφίες που είχαν χρησιμοποιήσει για να μας δείξουν πώς φαντάζονταν το Τσιτιλιμπίχτι αλλά και τα χρώματα που υήρχαν στο νησί.

Και μας εντυπωσίασαν ακόμη περισσότερο όταν λίγο αργότερα μας έδειξαν ένα άλλο διαφορετικό είδος δουλειάς που είχαν κάνει δύο κορίτσια της τάξης. Μέσα από κάποιο άλλο πρόγραμμα στον υπολογιστή είχαν δημιουργήσει ένα παραμύθι εικονογραφώντας το με εικόνες που διάλεξαν μέσα από το πρόγραμμα. Η αλήθεια είναι ότι σ' αυτήν την εργασία πολύ μας άρεσε η υπόθεση του παραμυθιού, αλλά και το πώς το παρουσίασαν.

Η τελευταία παρουσίαση αφορούσε το πώς το παραμύθι που έγραψαν τα παιδιά της Γ₂ τάξης και παρουσίασαν με τόσο ξεχωριστό τρόπο τα παιδιά της Δ' τάξης, «το πήρε μια επαγγελματίας συγγραφέας και εικονογράφος, η Λιάνα Δενεζάκη, και το έφτιαξε βιβλίο που θα μπορούσαμε να το δούμε στη βιτρίνα κάποιου βιβλιοπωλείου», όπως χαρακτηριστικά είπε ο κος Παρασκευόπουλος.

Αφού τελείωσε και αυτή η παρουσίαση, ο Σχολικός Σύμβουλος, ρώτησε τα παιδιά και των δυο σχολείων τι τους άρεσε πιο πολύ από όλα όσα έκαναν, αλλά και τι τα εντυπωσίασε περισσότερο από τη δουλειά των άλλων παιδιών.

Τα παιδιά της Γ₂ τάξης είπαν ότι από τις δικές τους εργασίες τους άρεσε πιο πολύ τα σκηνικά που έφτιαξαν γιατί ήταν κάτι που το έκαναν μόνοι τους και ήταν πολύ περήφανοι γι' αυτό. Για την εργασία των παιδιών του 36^{ου} Σχολείου απάντησαν ότι τους άρεσε πολύ η ιδέα του video και ο τρόπος που το παρουσίασαν και κυρίως οι μάσκες που είχαν φτιάξει.

Τα παιδιά του 36^{ου} Σχολείου είπαν ότι τους άρεσε που έφτιαξαν μόνοι τους τις μάσκες και έπαιζαν σε θεατρικό το παραμύθι. Για τα παιδιά του σχολείου μας είπαν ότι τους εντυπωσίασε πώς τόσο μικρά παιδιά μπόρεσαν και έγραψαν ένα τόσο ωραίο παραμύθι και μάλιστα ένα παιδί σχολίασε ότι εκείνο ποτέ δεν θα μπορούσε να γράψει κάτι τέτοιο. Το παραμύθι όμως της Γ₂ τάξης ήταν αποτέλεσμα ομαδικής εργασίας και όχι μόνο ενός ατόμου. Εδώ ο Σχολικός Σύμβουλος ανέφερε ως παράδειγμα ομαδικής δουλειάς το παραμύθι που ξεκίνησε μία τάξη του σχολείου μας στα πλαίσια της Φιλιανγνωσίας και συνεχίστηκε από όλα τα τμήματα.

Ο κος Παρασκευόπουλος έκλεισε τη συνάντηση ευχαριστώντας τους μαθητές και των δύο σχολείων τονίζοντας: «Βλέπουμε, λοιπόν, ότι οι ομαδικές εργασίες και των δύο σχολείων είναι πολύ σημαντικές. Κάθε τάξη μπορεί να κάνει ομαδικές εργασίες, όσο μικρή κι είναι (σε ηλικία).»

Γυρίζοντας στο σχολείο μας συζητούσαμε για όσα ζήσαμε και δεν μπορούσαμε να το πιστέψουμε! Η περιέργεια που νιώθαμε στην αρχή είχε γίνει θαυμασμός για όσα δημιούργησαν τα παιδιά της Γ₂ και της Δ' τάξης.

Τελικά μια απίστευτη συνεργασία δημιουργήθηκε ανάμεσα στο σχολείο μας και στο 36^ο Δημοτικό και εμείς είμαστε περήφανοι που αποτελούμε ένα κομμάτι όλης αυτής της διαδικασίας.

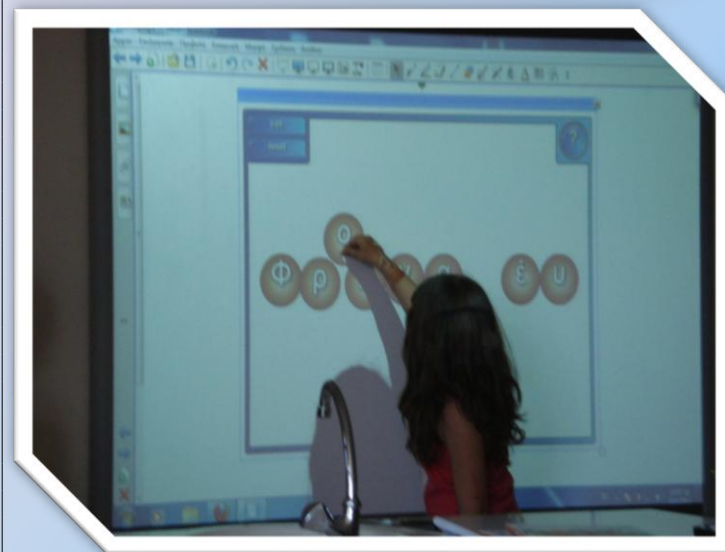
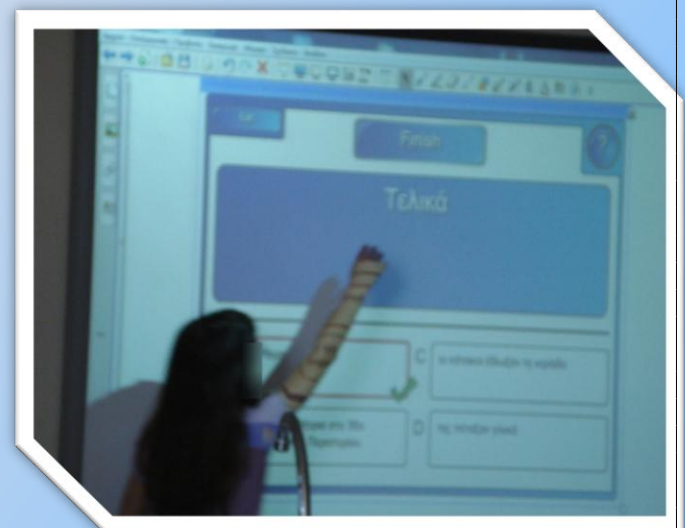
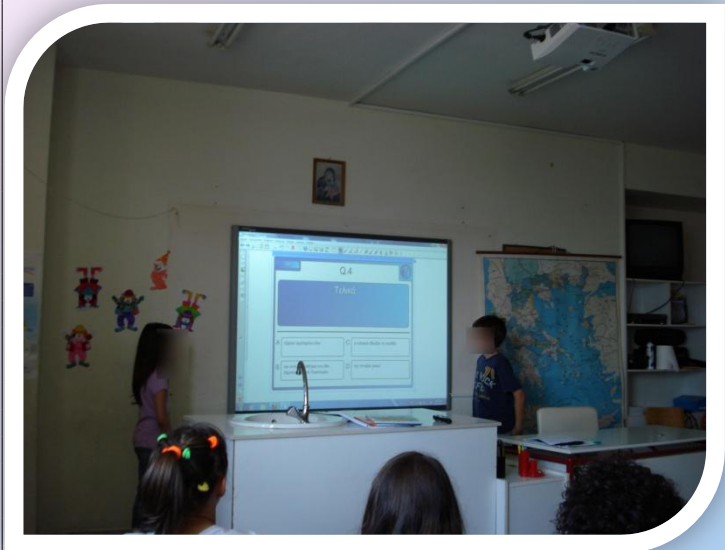
Οι δημοσιογράφοι:
Κανδύλη Αγγελική Καρύτσα Χρύσα,
Σαρακινού Γεωργία, Τσουμάνη Δήμητρα,
Ο φωτογράφος:
Μήλας Μάριος

Το παραμύθι της Γ₂ θα βρείτε στην ιστοσελίδα μας στις «εργασίες μαθητών» ενώ την εργασία των παιδιών της Δ' τάξης στην ιστοσελίδα του σχολείου τους.

σΥΓΜΙΌΠΤΥΠΑ ΑΠΌ ΤΗ ΣΥΝΆΝΤΗΣΗ

η παρεούλα μας...

Καλοκαίρι

Το καλοκαίρι το ζεστό τρώω παγωτό,
πάω παραλία και διαβάζω και βιβλία.
Δεν κάνω όμως μόνο αυτό, παίζω μπάλα,
κολυμπώ και συνέχεια τραγουδώ.
Φτιάχνω πύργο στην αμμουδιά
και χαζεύουν τα παιδιά.

Καλοκαιράκι μου γλυκό,
όμορφο μα και ζεστό,
πόσο πολύ σε αγαπώ!
Σε περιμένω για να 'ρθεις,
με φιλιά κι αγκαλιές θα σε δεχτώ!

Καλό καλοκαίρι!!!

Αθηνά Καγιανά
B₁

Το άγαλμα της γοργόνας

Σ' ένα νησί, τον Πόρο, στην πλατεία είχε ένα άγαλμα μιας πανέμορφης γοργόνας, της πριγκίπισσας Κλάρας. Όλοι οι τουρίστες πρώτα πρώτα πήγαιναν στο άγαλμα. Η πριγκίπισσα παρόλο που ήταν άγαλμα ήθελε να γίνει αληθινή. Μια μέρα η γοργόνα δάκρυσε. Όλοι αναρωτιόνταν το γιατί. Το βράδυ της ίδιας μέρας η γοργόνα ζωντάνεψε και βούτηξε στο βυθό. Αποφάσισε να φτιάξει τη μαγική ασημόσκονη. Τα δελφίνια ήταν οι βοηθοί της. Στην ξηρά ένα κορίτσι που θαύμαζε τη γοργόνα ήταν η πιο στεναχωρημένη.

Το ίδιο βράδυ η γοργόνα πήγε στο κορίτσι και τη ρώτησε αν ήθελε να τη βοηθήσει. Το κορίτσι κούνησε το κεφάλι του. Έτσι η γοργόνα το πήρε μαζί της. Το κορίτσι θα τη βοηθούσε να μοιράσει τη ασημόσκονη. Μια μέρα η γοργόνα ήθελε να ξαναγίνει άνθρωπος. Τότε το κορίτσι έφτιαξε δύο μαγικά κολιέ και εξήγησε στη γοργόνα πώς δούλευαν. Όταν θα έλεγε: «Θέλω να γίνω άνθρωπος» θα γινόταν άνθρωπος και όταν θα έλεγε: «Θέλω να γίνω γοργόνα» θα γινόταν γοργόνα. Αλλά η γοργόνα ρώτησε:

- Γιατί δύο κολιέ;
- Γιατί το ένα είναι για μένα.
- Θέλω να γίνω άνθρωπος, είπε η γοργόνα.

Ξαφνικά εμφανίστηκαν δυο δελφίνια και δύο καβουράκια. Το ίδιο έκανε και το κορίτσι και βγήκαν τα ίδια πλάσματα. Τις πήγαν στην ξηρά. Έτσι ζούσαν και στην ξηρά και στη θάλασσα. Λοιπόν, ζήσαν αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα.

Χριστίνα Ζερβάκη

B₁

η γωνιά της ξεκούρασης

Εδώ γελάμε!

Γιατί οι Σκοτσέζοι περπατάνε επτά επτά;
Για να έχουν τα μάτια τους δεκατέσσερα!

Γλωσσοδέτες

Κοράλλι, ψιλοκόραλλο
και ψιλοκοραλλάκι μου.

Δω στα κάτω κόβουν πεύκα.
Τάχα πεύκα κόβουν, τάχα;
Τάχα πέφτ' ο πεύκος κάτω;

Αινίγματα

1. Άψυχο ψυχή δεν έχει
και στον ουρανό πηγαίνει.
Τι είναι;
2. Ανεβαίνει κατεβαίνει
κι ο γιατρός μας μπαίνει βγαίνει.
Τι είναι;
3. Έχει ξάδερφο το σκύλο
κι όμως δεν τον έχει φίλο.
Τι είναι;

Κωνσταντίνος Κουλιζάκος

B₁

Απαντήσεις:
1. ο κανός
2. το θρηπίδιτρο
3. ο λυκος

Σταυρόλεξο

	2			3		5				
1										
			6							
					7					
4										
8										

Ορισμοί

1. Ο πρωταγωνιστής του θεάτρου σκιών.
2. Λένε το παιδί του Καραγκιόζη
3. Το κάνει η κότα.
4. Μας λέει να σταματήσουμε όταν διαβάζουμε.
5. Τα φοράμε το καλοκαίρι για τον ήλιο.
6. Ένα ψάρι αλλά και το αποσίγαρο.
7. Το βάζουμε στα περισσότερα φαγητά.
8. Ένα χορταρικό.

Κατερίνα Τζέγκα (B₁)

Κρυπτόλεξα

Τα φρούτα παίζουν κρυφτό!

Κ	Α	Φ	Ρ	Α	Ο	Υ	Λ	Α
Π	Λ	Ω	Τ	Ο	Σ	Σ	Ω	Ν
Κ	Ε	Ρ	Α	Σ	Ι	Υ	Μ	Α
Β	Ε	Ρ	Ι	Κ	Ο	Κ	Ο	Ν
Σ	Α	Φ	Υ	Θ	Π	Ο	Σ	Α
Ζ	Ε	Ρ	Τ	Θ	Λ	Μ	Ε	Σ

ανανάς, λωτός,
φράουλα, σύκο,
βερίκοκο, κεράσι

Υπάρχουν μέσα στο σπίτι μας

Κ	Ε	Π	Ι	Π	Λ	Α	Σ	Τ
Χ	Α	Ρ	Ν	Ε	Ρ	Ο	Η	Ζ
Φ	Α	Γ	Η	Τ	Ο	Π	Ρ	Ι
Ψ	Α	Ρ	Ο	Υ	Χ	Α	Ζ	Χ
Ο	Π	Υ	Τ	Γ	Η	Ξ	Φ	Ε

νερό, φαγητό,
ρούχα, έπιπλα

Βάγια Κυρίτση (B₁)

Λαβύρινθος

Μπορείς να με βοηθήσεις να βρω το βελανίδι μου;

εκδηλώσεις για τη λήξη της σχολικής χρονιάς

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος διοργανώνονται στο σχολείο μας διάφορες εκδηλώσεις για να αποχαιρετήσουμε το σχολείο μας και να καλωσορίσουμε το καλοκαίρακι.

- ❖ Την **Παρασκευή 1^η Ιουνίου και ώρα 12.30** τα παιδιά της ΣΤ₂ θα παρουσιάσουν την εργασία τους «Φιλική Εταιρεία» στην αίθουσα εκδηλώσεων.
- ❖ Την **Παρασκευή 8 Ιουνίου** τα παιδιά της ΣΤ' τάξης με τους δασκάλους τους, κο Γρηγόρη και κο Πέτρο θα πραγματοποιήσουν την τελευταία τους **εκδρομή** ως μαθητές του Δημοτικού στο Ναύπλιο. Θα επισκεφτούν τις Μυκήνες και το Παλαμήδι και θα γευματίσουν όλοι μαζί στην Καραθώνα. Θα τους συνοδέψουν επίσης ο κος Τάσος και η κα Μαρία.

- ❖ Την **Δευτέρα και Τρίτη 11 και 12 Ιουνίου** οι γυμναστές του σχολείου μας, ο κος Παναγιώτης και ο κος Κώστας, έχουν προγραμματίσει μια σειρά από **αθλητικές εκδηλώσεις**. Οι Α', Β', Γ', και Δ' τάξεις θα παίξουν διάφορα παιχνίδια στην αυλή μας, ενώ οι Ε' και ΣΤ' τάξεις θα πραγματοποιήσουν αγώνα μπάσκετ τα αγόρια και αγώνα βόλεϊ τα κορίτσια.
- ❖ Την **Τετάρτη 13 Ιουνίου στις 8μ.μ.** τα παιδιά της Γ2' τάξης θα παρουσιάσουν το **θεατρικό έργο** «Κωμοδύσσεια» στην αίθουσα εκδηλώσεων του σχολείου μας.
- ❖ Τέλος, **Παρασκευή 15 Ιουνίου 8μ.μ.** θα πραγματοποιηθεί το **αποχαιρετιστήριο πάρτι** της ΣΤ' τάξης.

Γ2 ομαδική εργασία: Ο βυθός

Οι μαθητές και ο Σύλλογος Διδασκόντων
του σχολείου μας σας εύχονται
Καλό καλοκαίρι!!!

